

מי שמתקש להיות עיקבי בפוליטיקה משול לפרד, וח"כ עוזי ברעם סובל מאלרגיית-ש"ס

■ את התמונות האלה הכל אוהבים: נבחרת האומה מביטים בעצמם בטלוויזיה במינוח הכנסייתי. ביום השלישי בערב, בעוד שימועון פרס פוסע לעבר מכשיר הטלוויזיה, קרא הקריין בדרמטיות את הודעת הליכוד על פעילותו של פרס בעניין הוועידה הבינלאומית. מפי הנוכח חים פרץ צחוק גדול, ופרס התעניין: "מה, מה אמרו?"

■ **מיכאל דקל**, סגן שר-הביטחון, נראה שוב בכנסת, אחרי שהיה מרותק תקופה ארוכה למיטתו, כשחצי-גופו העליון נתון בגבס. דקל, שנראה כריא ורענן, סיפר שהוא שב לעבודה כבר לפני כמה שבועות.

■ **עמוס מוקרי**, מחבר הרומן צמא, המתאר את נעוריו של הנביא עמוס בתקופה קיבל מיכתב נרגש ממורה לסיפורות בבית-ספר תיכון תל-אביב. המורה, שסיפרה כי היא בוגרת הס' מינר הדתי בית יעקב, קבעה שיש להמליץ על הספר לפני כל תלמיד. לא הפריעה לה העובדה שהצורה רצופה במחשבות אפי-קורסיות של הנביא המתבגר ואפילו במעשים בלתי-היילכתיים, כמו מישכביהמה.

■ **יעל דיין** נשאלה על-ידי **ירון לונדון** בערב-ראיונות על מעללי-האהבים של אביה המפורסם, אפרופו מעלליו של הס' נאטור **גארי הארט**. דיין השיב בה: "גארי הארט עוד לא יכול להרשות לעצמו את החירות שהייתה לה אבא. הוא עוד לא הוכיח את עצמו כפוליטיקאי..."

■ דיין סיפרה לקהל המריר תק שאביה לא היה נכון, אף כשישמו ותמונתו התנוססו על גבי שערי העולם הזה. "הוא גם לא היה מופתע. תמיד ידע מראש מתי כותבים עליו בשבועון. תמיד היה מי שדאג להודיע לו..."

■ הזמר **יהורם גאון** הפי תיע את דודו **אלהרר** כשטייל פן, במהלך המסיבה שערך אל-הרר לכבוד הוצאת ספרו. גאון הסביר כי לא יכול להגיע, מפני שמכוניתו סוגרלה.

■ ימים קשים עברו על השר **משה שחל** כאשר נאלץ לשאת-יולת עם המיפולגות השונות ולהתרוצץ, כמו בימים הטובים. אחרי שהסתיים המשבר הקואליציוני בלא-כלום, נטל שחל את אשתו **שרה**, והשניים נמלטו כסוף-השבוע לנוח בביתם שבקיסריה. הם ביקשו שלא

ברילב וכל מי שישבור רגל — ספורטפו.

■ **ח"כ מרים תעסה-גלזר** שבה מפגרת-הכנסת כשהיא לבושה בצורה אלגנטית ביותר, שלא כמינהגה קודם-לכן, ולראי שה תסרוקת טיפוטו. התגובות השביעו את רצונה.

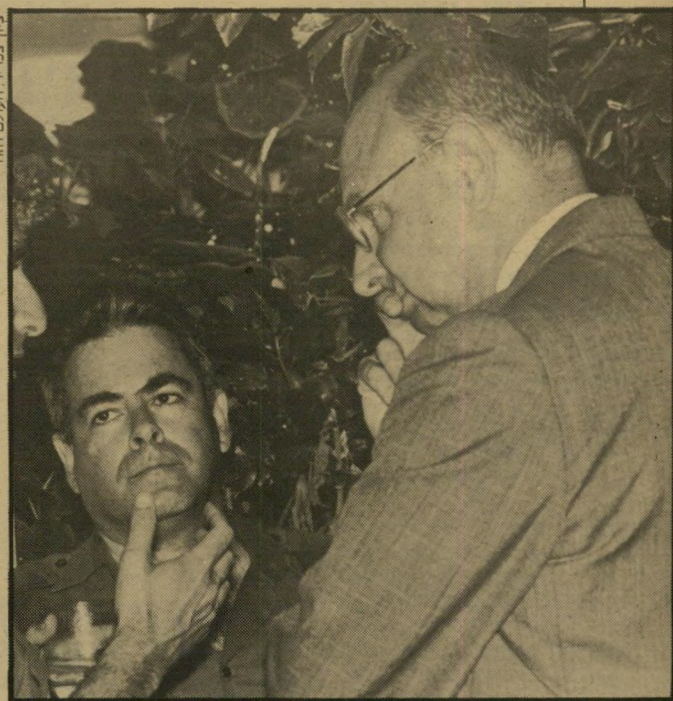
לארס להיות עיקבי ולהמשיך באמונתו ובדרך. השר שחל הפי ריע להורביץ בקריאות-כיניים. הורביץ לא נשאר חייב, וקרא ל-שחל: "אילו היית לפחות שנוי עיים כחייך עיקבי כמוני, יכולת לעשות מסיבה רבת-מתתתפים בהילטון" שימעון פרס לא אהב את קריאתו של הורביץ לשחל,

חבר-הכנסת **אבא אבן**. שעת-הצבעה על הפלת הממשלה התקרבה, ואבן לא נראה בבניין. גורן ניסתה להשיגו בחדרו שבי-בית-המלון, אך גם שם לא היה. ואז חייגה לביתו שבהרצליה. שם שמעה הודעה מוקלטת במענה האוטומטי. היא השאירה הודעה וועמת, והודיעה לאבן שרק הוא

■ בדיון שהתקיים בשבוע האחרון בממשלה על המשך פרויקט הלבניא, מצא מוזכיר-הממשלה, **אליקים רובינ**-**שטיין**, הגדרה למטוס. וכך כתב, בפתק שהעביר לשר **משה שחל**: "מהו לביא: לשר תו הנחה, סופו אנחה, וכאין מהו רוד סם מינחה לא תהיה מנוחה."

צילון: צמריה העולם הזה

צילון: צמריה העולם הזה

בנימין גיבלי פגש באותה מסיבה בעזר וייצמן ושוחח איתו מניס-אל-פנינים. זה היה קל, כי שניהם מתנשאים לאותו הגובה. לפני כן שוחח וייצמן ארוכות עם יצחק מודעי, גם הוא לא נמוך.

שלומית אמיר הדוגמנית (באמצע) שהתפרסמה בצי-לומי-העירום שלה ובגופה החטוב, ביקרה במרקש שבמארוקו - מקום הולדתה - בחברת ידידה ג'ורג' חורי הלבוני (לצידה). חורי לקח את אמיר לכל המקומות שבהן גדלה. החל מבית-החולים בו נולדה וכלה בשכונות שבהן טיילה בילדותה. בתמונה - אמיר עם קרובת-מישפחה, שנתרה במארוקו.

נתנאלה הזמרת האכזוטית ששבה ארצה מהמכור הצפוני היתה מוכרת במשך שנים. כששיערה השחור הארוך מוטה הצידה עם צמה דקיקה. אמרגנה, דודו אלהרר (מימין) הכריח אותה לעשות שינוי-תדמית. בטענה שתסרוקת קארה תחמיא לה יותר על פני המירקע. שם היא אמורה לכבב בקרוב. את הופעת-הבכורה שלה בתסרוקתה החדשה הרביצה במסיבה שערכה לכבוד ספרו החדש של אלהרר. מירקי אבות. בקפה-הבימה.

תומאס פיקרינג השגריר האמריקאי. מתח ביי-הצבאי, פגש את הממונה על הגדה, תת-אלוף אמריים סנה.

חסר בבניין, ושעליו לשוב מיי-לירושלים. כעבור שעה הגיע אבן למישכביה-הכנסת. הוא ניגש למזכירה והודיע: "היום החלטתי סופית שאני חייב להתפטר מה-מזכירה האלקטרונית שלי. היא מודיעה לי הודעות מחייבות..."

■ אחרון הנואמים בכנסת על הפלת הממשלה היה השר **יגאל הורביץ**. הוא נשא נאום ארוך בזכות העיקביות. כמה חשוב לו

■ רובינשטיין השתעמם ב-אותה ישיבה. כשראה את השרים משה שחל ו**משה ניסים** מחליפים ביניהם פתקים על הפי-רת ההסכם הקואליציוני בעניין ש"ס, העביר פתק לשני השרים והגדיר את מצב הקואליציה, נכון לאותו הרגע: "ממשה עד משה - המצב די קשה".

■ מזכירת-המערך בכנסת, **דליה גרין**, חיפשה נואשות את

איזור חיוג 04...

ניתוח קר והגיוני מראה שכל מה שאירע ביום השלישי היה בבחינת מהומה על לא מאומה: המערך לא התכוון להפיל את הממשלה. בכל זאת, היו מבין חברי-המערך שהתייחסו אל הדיבורים ברצינות גמורה, ושהתרוצצו ברחבי הכנסת, כשארשת-פניהם דאוגה וממתיקה מייודע-איזה סוד.

אחד מהם הפגין מקוריות הראויה לציון: מכיוון שנלחש מאוזן לאוזן כי מאיר כהנא והרב יוסף בן-שלמה (ש"ס) אינם שוהים בארץ, החליט האיש שאין להסתמך על שמועות. הוא טיילן לביתו של האיש מסיעת ש"ס, שמעטים בכנסת יודעים כיצד הוא נראה. מעברו השני של הקו נשמע קול של ילדה.

אבא בבית? שאל איש-המערך.
לא! נשמע הקול המהוסס.

איפה הוא?
לא בארץ!

מתי הוא חוזר? יש סיכוי שהוא חוזר היום?
לא חושבת. ענתה הילדה. האיש נרגע והודה לה נרגשות.

מכאן פנה לטלפן ברב כהנא. כאן חיכו לו יריבים מנוסים לא-פחות ממנו. בביתו של כהנא ענה לו קול חשדני ביותר (אשתו!): "אני לא יכולה להשיב לך, טלפן לסיעה!"

האיש טילפן לסיעה והציג את עצמו כמשה מקריית-חיים. אנתנו רוצים להזמין את הרב להרצאה.

הוא לא נמצא! באה התשובה הגואלת.
מתי אוכל לדבר איתו?

לא היום! תשאיר את פרטיך, ואנחנו נתקשר אליך.
האיש השאיר שם ומיספר-טלפון בדויים בקריית-חיים, ובאמצעות העולם הזה הוא מתנצל עתה לפני המישפחה בעלת-הטלפון באיזור חיוג 04.